

Презентація на тему : « Гете його життя і внесок у розвиток науки та літератури»

Йоганн Вольфганг Гете

Народився **28** серпня **1749** року у Франкфурті-на-Майні, "вільному" імперському місті, котре за часів дитинства й ранньої юності Гете залишалось наполовину середньовічним містом. Йоганн Вольфганг — син заможного імперського радника Йоганна Каспара Гете, котрий не міг похвалитися родовитістю, і Катаріни Єлизавети, уродженої Текстор.

Навчання Гете протягом дитинства

Рік	Подія
1752р.(3 роки)	<i>Перше, що вчив Гете це було читання.</i>
1756р.(7 років)	<i>Почав вивчати «мертві» мови – латинську і давньогрецьку.</i>
1758р.(9 років)	<i>Вчив французьку та проявив здібності до малювання.</i>
1760р.(11 років)	<i>Наступна мова була – італійська, якою він володів.</i>
1762р.(13 років)	<i>Далі, англійська та давньоєврейська.</i>
1763р.(14 років)	<i>Освоїв основи юриспруденції та гри на фортепіано та флейті.</i>
1764р.(15 років)	<i>Вивчав античну філософію.</i>
1765р.(16 років)	<i>Займався фехтуванням, верховою їздою, садівництвом та вивчав латинську літературу.</i>

Гете жив у другій половині XVIII — першій половині XIX ст. Сімдесят п'ять років його життя припало на великі, епохальні зміни в історії країн і народів Європи. Він був сучасником французьких революцій, наполеонівських війн, війни Північноамериканських штатів за незалежність, повстання декабристів у Росії. XVIII ст. увійшло в історію як вік Просвітництва.

Гете був яскравим прикладом німецького просвітництва

Факти з життя Гете

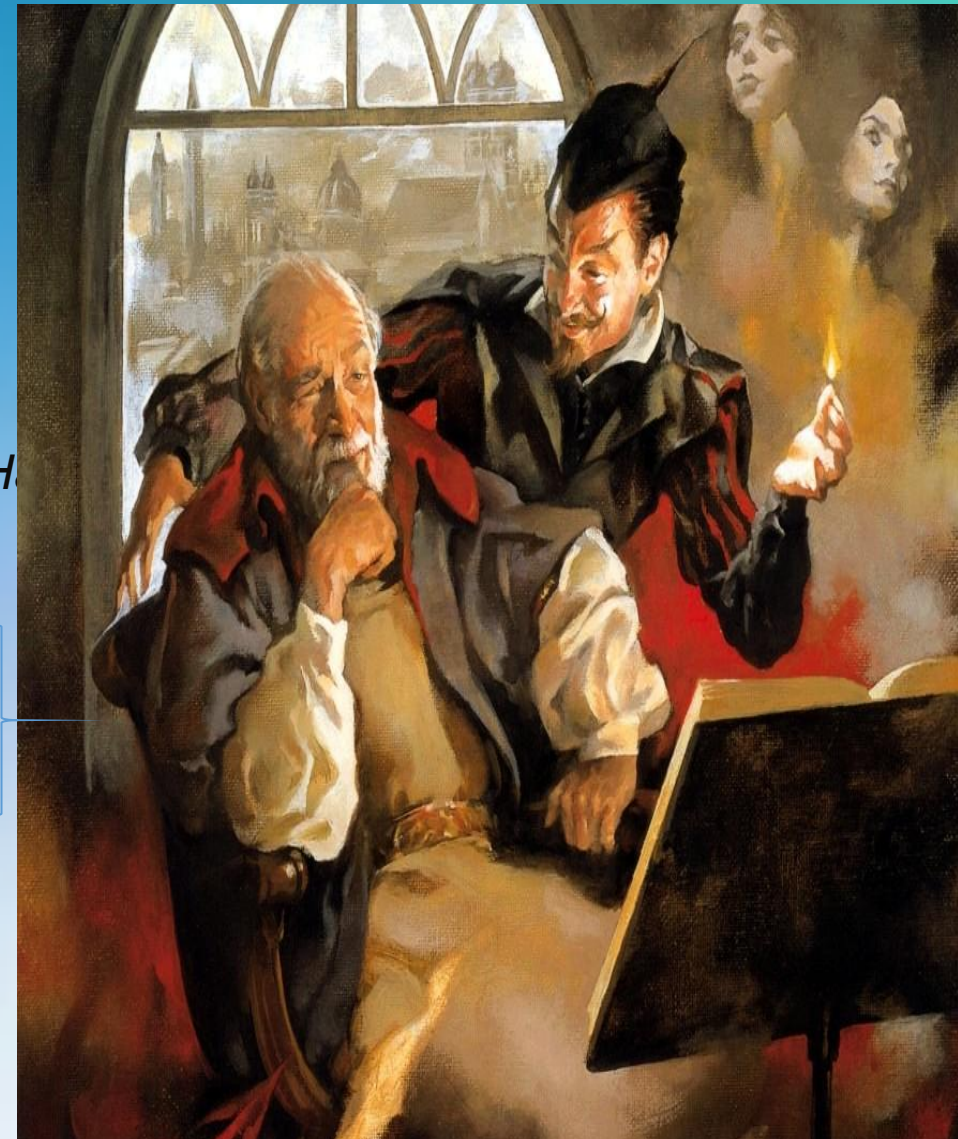
- Він був одним з перших учасників літературного руху "бурі і натиску". Протягом перших десяти років в Веймарі, Гете був членом таємної ради герцога, сидів на військових і шосейних комісіях.
- Його перша велика наукова робота про метаморфоз рослин була опублікована після того, як він повернувся з 1788 турне по Італії.
- Найбільше художнє досягнення Гете — грандіозна драматична [поема «Фауст»](#), над якою він працював

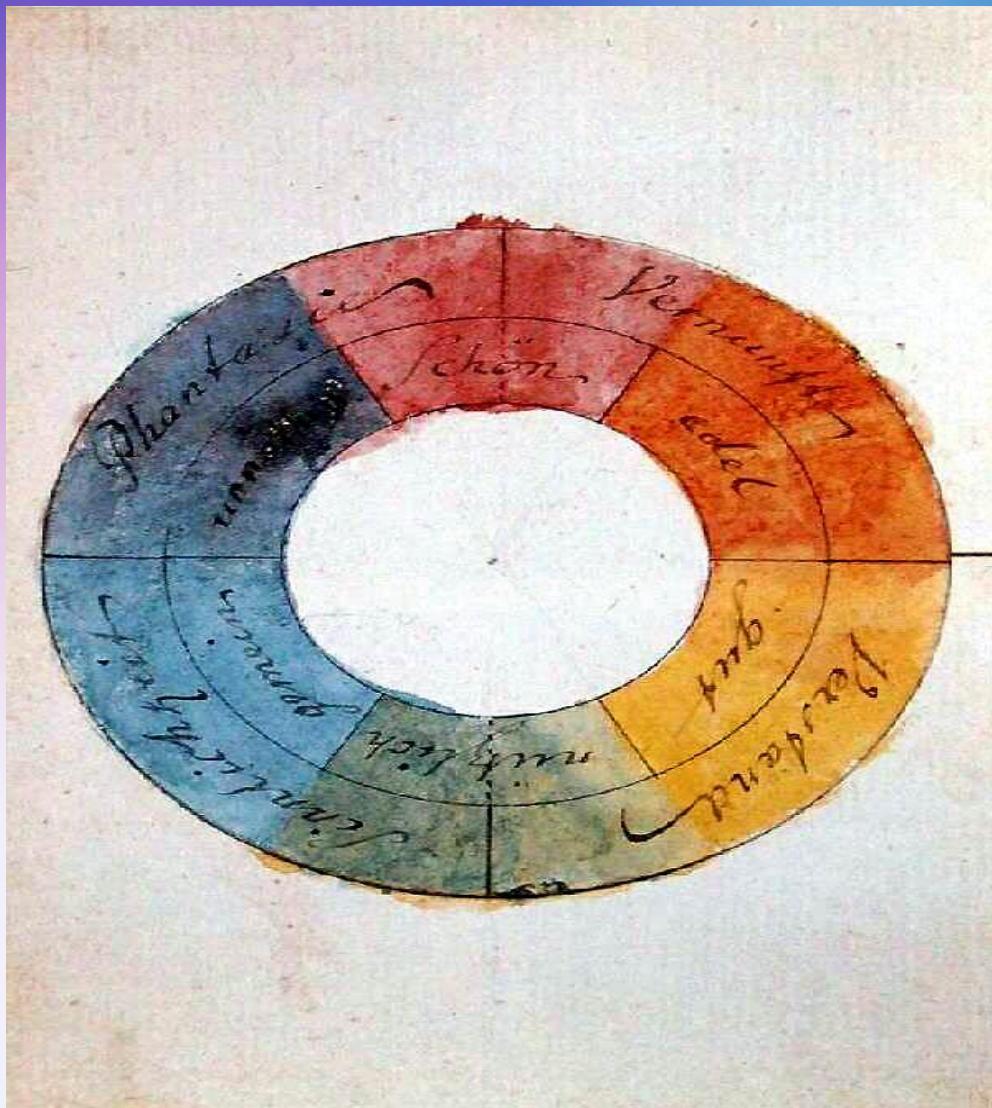
Гете і написання твору

«Фауст»

Фауст один з найвідоміших творів Гете над яким автор працював майже все своє життя. Взагалі основою сюжету в творі є суперечка Господа і Мефістофеля між якими виникає питання чи зможе Мефістофель звести на злу дорогу життя Фауста в якого на думку Господа добра душа. Мефістофель спокушає Фауста, обіцяючи йому розкрити всі таємниці, дати найвищу насолоду життя, і якщо Фауст хоча б одну миттєвість визначить як прекрасну мить, Мефістофель забирає його душу. На насолоду, найвище щастя людині дає кохання тому саме таким способом Мефістофель спробував розбудити хтиву пристрасть Фауста, що примусить забути його високий обов'язок людини. Повернувши за допомогою Мефістофеля молодість, Фауст закохується в молоду, красиву дівчину на ім'я Маргарита. Для Фауста Маргарита стає втіленням краси і повноти життя. А от Маргарита ладна на все заради Фауста в ім'я кохання вона забула навіть про матір та брата. А Фауст навпаки вчинивши злочин (вбивство брата Маргарити) тікає залишивши свою кохану в самий тяжчий для неї момент. З розпачу Маргарита вбиває свою народжену дитину її саджають до в'язниці. Дізнавшись про Маргариту Фауст вирішує врятувати кохану з темниці але Маргарита визнає свою провину і готова понести за неї кару. Навіть після смерті Маргарити її почуття до Фауста не згасають і тоді коли помирає Фауст саме вона проводить його на небеса.

Ґете як натураліст

Перу Ґете належить книга [«Вчення про колір»](#) (1810), присвячена різноманітним оптичним явищам, таким як [заломлення](#), [хроматична аберація](#) тощо. Ґете сперечався з ньютонівським вченням про колір. Історична його частина праці має значення і в наш час, тому що у ній на тлі вчення про колір, яке Ґете ставив в основу розуміння природи, Ґете дав яскравий, самотійно пророблений для свого часу багато в чому новий нарис історії розвитку наукового уявлення про природу.

Вшанування пам'яті Й.В.Гете

Літературна творчість Й.В.Гете

«Клавіго» (1774)

«Страждання юного Вертера» (1774)

«Іфігенія в Тавриді» (1779-1788)

«Торквато Тассо» (1780-1789)

«Лісовий цар» (+1782)

«Егмонт» (1788)

«Досвід про метаморфозу рослин» (1790)

«Рейнеке-лис [de]» (1792)

«Герман і Доротея», (1794)

«Фауст» (1774-1832)

«До теорії кольору» (нім. *Zur Farbenlehre*), (1810)

«Західно-східний диван» (1819)

Автобіографія

***Дякую за
увагу!!!***